

Dag drie van Free Iran 2021 Wereldtop, "Beëindig de systematische mensenrechtenschendingen van het Iraanse regime"

Ingrid Betancourt, voormalig Colombiaanse senator en presidentskandidaat

Ongeacht het masker dat ze kiezen te dragen, Ahmadinejad, Rouhani, Raisi, ze zijn allemaal één en hetzelfde. Ze maken allemaal deel uit van dit bloeddorstige monster dat in de geschiedenis zit met minachting voor de waarden die we delen.

Ze zullen niet zegevieren. Het einde is hier, en het heeft een naam en een gezicht. De naam is de naam van elke Ashrafi, en het gezicht is het gezicht van u..... Het is vanwege het voorbeeld van uw veerkracht en vastberadenheid dat jonge mensen in Iran dit moorddadige regime durven te trotseren.

U bent de bewaarders van die kostbare waarheid die de mullahs hebben geprobeerd uit te wissen en te herschrijven. En ze kunnen zich bemoeien met de pagina's van de geschiedenisboeken, ze kunnen de sporen uitwissen van de massagraven die over hun misdaden spreken, ze kunnen zelfs mensen die gemarteld worden dwingen zich aan hun leugens te onderwerpen of door ze te betalen, maar ze zullen er nooit in slagen om uw hart temmen.

Wat u bij elkaar houdt, is niet de haat, de angst of de woede, de wraak en de wreedheid, maar de waardige dorst naar gerechtigheid en waarheid, en de immense transformerende kracht van de liefde die jullie delen voor uw land.

Het is omdat jonge Iraniërs dit weten dat ze u volgen. Het is omdat er het gezicht is van een vrouw die heeft geleden en niet opgeeft, dat de kracht en het goede vertegenwoordigt, in schril contrast met de slechte gezichten van de mullahs die Iraniërs vandaag het einde van hun nachtmerrie voor ogen hebben.

Robert Torricelli, Amerikaanse senator (1997-2003)

.....

We hebben misschien onze meningsverschillen over veel kwesties in Amerika, maar als het gaat om het beëindigen van dit regime en samen met het Iraanse volk staan, kun je geen dun stukje papier tussen ons krijgen over onze vastberadenheid. Het wordt met het jaar gebouwd. Eén stem, één beleid, uit één land.

Nu zal de grote keuze liggen bij de familie der naties. Zullen ze een standpunt innemen? Hoor me duidelijk. Als de Verenigde Naties besluiten dat Raisi tot de Verenigde Naties behoort, dan horen de Verenigde Naties niet in New York. We mogen geen terroristen, despoten en massamoordenaars opvangen. Neem een standpunt in!

Rudy Giuliani, burgemeester van New York (1994-2001)

De keuze die zojuist door de ayatollah is gemaakt, geeft voor mij in veel opzichten een betere indicatie van hoe kwetsbaar dit regime is, en hoe dicht dit regime op instorten staat.

Om de leiding over de regering te geven aan een man die een massamoordenaar is... is buitengewoon dom.

Dat is een teken dat je echt het gevoel hebt dat dingen tegen je in gaan, en dat je zo brutaal mogelijk moet worden. De selectie van Raisi is precies dat.

Ik weet niet of de internationale wereld echt begrijpt hoeveel protesten er zijn geweest, hoe ver ze zijn gegaan, hoe ze het hele land hebben doordrongen en hoe ze de sociale structuur van Iran hebben doordrongen. Maar het regime begrijpt wat al deze protesten betekenen.

Alle Amerikanen zijn met u in uw strijd voor vrijheid. We zijn bereid offers te brengen alsof we vechten voor onze eigen vrijheid, omdat we je zo bewonderen en we weten hoeveel je voor de wereld kunt doen.

Matteo Renzi, premier van Italië (2014-2016)

De relatie tussen uw land, het Midden-Oosten en in het algemeen tussen u en de rest van de wereld zal bijzonder interessant zijn omdat we op dat gebied een cruciale rol zullen spelen voor de toekomst van de mensheid.

De landen met een grote geschiedenis moeten deel uitmaken van de juiste weg voor de toekomst. Alleen als we erkennen wat vandaag de prioriteit is en daarvoor denk ik dat Iran op een cruciaal punt staat.

Ik denk dat we drie zeer belangrijke punten moeten toegeven:

Ten eerste, zonder een duidelijke boodschap om de theocratie en dictatuur in Iran af te wijzen, zal het onmogelijk zijn om een pagina over vrijheid en onze waarden van vrijheid te schrijven.

Ten tweede moeten we het idee accepteren dat de Europese Unie probeert hoop te geven aan de mensen die tegen het regime vechten. Ik denk dat we een heel goede boodschap hebben, en dit is een goed moment.

Ten derde is het niet het moment om te vechten voor een atoombom in Iran. Het is een tijd om de armoede in Iran te bestrijden, omdat het onaanvaardbaar is in een land dat niet alleen zo rijk is aan geschiedenis maar ook aan bezittingen als uw land, om in deze situatie te verkeren.

We moeten terugkomen om de deuren van Iran te openen voor de wereldgemeenschap en de wereldgemeenschap voor Iran. Maar de enige manier is door regimeverandering.

Fredrik Reinfeldt, premier van Zweden (2006-2014)

100.000 of meer mensen die afkomstig zijn uit Iran wonen nu daadwerkelijk in Zweden, waarbij ze nauwlettend volgen wat er in het Midden-Oosten en in Iran gebeurt. Ik weet dat dit een voorbeeld is voor velen van jullie en onthoud dat dit is wat er gebeurt met onderdrukking en dictatuur. Mensen vluchten, proberen een beter leven te vinden, en het zijn vaak de meest ondernemende mensen die als eerste proberen weg te komen. Degene die je echt moet creëren, de beste samenlevingen, zullen in plaats daarvan ergens anders terechtkomen. Dat is de prijs die je betaalt als je vrijheid onderdrukt en als je niet tolereert dat mensen anders zijn.

De autocraten, de mensen met absolute macht, zijn altijd bang voor hun eigen bevolking. Ze beheersen altijd hun eigen mensen, want dat is het soort paranoia dat zich altijd ontwikkelt in dit soort landen.

We zien ook dat waar absolute macht is, dat ze zich democratischer willen tonen. Daarom zien we inspanningen om verkiezingen te houden zoals ze zeggen, omdat iedereen eruit wil zien alsof ze de steun van het volk hebben. Maar geloof ze niet. Wat ze doen is dat ze verkiezingen manipuleren. We hebben dit in Rusland gezien, en we hebben het zeker gezien in Iran.

We moeten opstaan en zeggen dat er een betere oplossing is en dat is natuurlijk de zoektocht naar democratie. Democratie is niet alleen het uitbrengen van stemmen. Het moeten eerlijke verkiezingen zijn, het moet open zijn, het moet iedereen in staat stellen om naar een openbaar ambt te zoeken, en ook met het recht om hun boodschap naar buiten te brengen, en je moet vrije en open media hebben.

Niemand mag absolute macht hebben. Over de hele wereld hebben we de les geleerd dat alle vormen van macht in balans moeten zijn.

Het is zo belangrijk dat u vandaag samenkomt omdat u hoopt op iets beters, zoals veel mensen over de hele wereld doen als reactie op totalitaire heerschappij en autoritaire heersers.

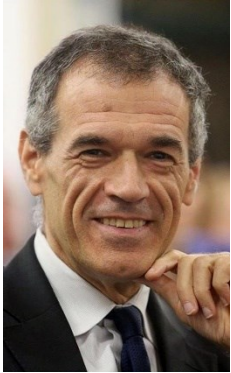

Enda Kenny, premier van Ierland (2011-2017)

We kunnen het bloedbad van 1988 niet steunen. De Verenigde Naties en de Europese Raad moeten meer doen.

De regeringen die met Iran te maken hebben, moeten consequent de kwestie van mensenrechten, geseling, verdwijningen, executies en de ontkenning van de rechten die wij als vanzelfsprekend beschouwen aan de orde stellen.

De Verenigde Naties, de Europese Raad, de Raad van Europa en elke regering die zaken doet met Iran, moet consequent de kwestie van de mensenrechten en de schending van die rechten door deze autocratische regering aan de orde stellen.

Carlo Cottarelli, directeur van het Internationaal Monetair Fonds (2014), premier van Italië (2018)

Iran heeft een centrale rol gespeeld in de culturele en economische ontwikkeling van de wereld. Het is triest en verontrustend om te zien hoe het Iraanse volk de afgelopen tien jaar door zulke moeilijke tijden is gegaan.

De slechte economische prestaties van Iran wijzen op fouten in het binnenlands beleid, gebrek aan economische hervormingen en ernstige tekortkomingen in het kader voor economisch bestuur.

In de afgelopen decennia, in het post-revolutietijdperk, had de Iraanse economie te lijden van ernstig economisch wanbeheer, wat de economische gevolgen van het politieke wanbeheer nog verergerde.

EP-lid Guy Verhofstadt, premier van België (1999-2008)

Iran zal onder het huidige regime nooit een democratie worden. In de westerse pers praten we veel over hardliners en gematigden, maar ik denk dat zolang Khamenei de ultieme macht heeft, dat een hoax is.

Deze verkiezingen waren een farce en bovendien kunnen we er niet zeker van zijn dat er niet met de officiële resultaten is geknoeid.

Vandaag wil ik ook met u praten over de impact die de verkiezing van Raisi zal hebben op de relatie van Iran met het Westen.

De nucleaire deal zal alleen mogelijk zijn en kan alleen overleven als het nieuwe Iraanse leiderschap het Internationaal Agentschap voor Atoomenergie in staat zal stellen zijn werk te doen en ik betwijfel ten eerste of Raisi nucleaire inspecties zal steunen.

We moeten niet verwachten dat Iran zich openstelt voor het Westen. Raisi heeft in feite een hekel aan onze democratische waarden en laten we niet vergeten dat hij onder Amerikaanse sancties staat vanwege een verleden dat de buitengerechtelijke executies van duizenden politieke gevangenen omvat.

We zullen waarschijnlijk zien dat Iran zijn pogingen om de ontwikkelingen in de buurlanden te beheersen opvoert. Het Iraanse raketprogramma en een krachtigere Islamitische Revolutionaire Garde zullen gevaarlijk zijn voor de veiligheid van de regio.

Biden zal moeite hebben om het Amerikaanse publiek en het Congres ervan te overtuigen dat de deal in het belang van de Verenigde Staten zal zijn. Ik denk dat we ernaar moeten streven om de deal nieuw leven in te blazen, maar niet tegen elke prijs. Ik denk dat het een fatale fout zou zijn om alleen te focussen op de nucleaire dreiging en mensenrechtenschendingen als een secundaire kwestie te beschouwen.

We moeten een tweeledige strategie nastreven waarin we mensenrechten hoger op de agenda plaatsen en tegelijkertijd proberen een veiliger milieu in het Midden-Oosten te creëren.

De EU wordt nog steeds gezien als een eerlijke bemiddelaar en moet haar verantwoordelijkheid nemen. Daarom dring ik er bij de Hoge Commissie voor Buitenlands Beleid, de heer Borrell, op aan om op te treden en een alomvattend plan te ontwikkelen om de fundamentele mensenrechten in Iran te verdedigen en collectieve veiligheid in de Perzische Golf te organiseren. En in dit plan moeten we meer nadruk leggen op mensenrechten dan we tot nu toe hebben gedaan.

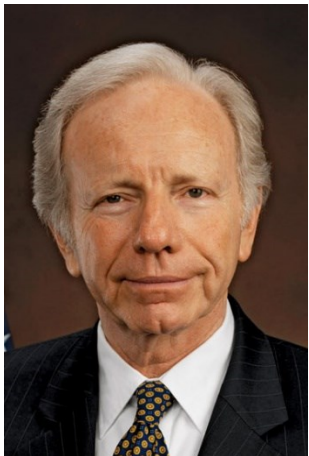
Petre Roman, premier van Roemenië (1989-1991)

Het Iraanse volk heeft grote hoop dat er een oplossing komt voor een vreedzaam en welvarend Iran.

De nieuw gekozen president van het Iraanse regime wordt beschuldigd van het plegen van misdaden tegen de menselijkheid, en dat betekent natuurlijk dat de VN-onderzoeken gepast, correct en eerlijk onderzoek moeten doen.

De Iraniërs die in het land vechten, vechten voor vrijheid. Ze bevinden zich in moeilijke en soms gevaarlijke omstandigheden en verdienen onze hoogste achting.

Het wordt tijd dat Iran vreedzaam en welvarend wordt. Het is tijd voor Iran om het pad van een agressieve of gewelddadige houding ten opzichte van zijn burenen te verlaten.

Joe Lieberman, senator uit Connecticut (1989 – 2013)

Er is nog maar één oplossing die zal werken en dat is regimewisseling in Iran. Al het andere is geprobeerd.

Het is duidelijk dat het regime zelf niet zal veranderen. Dus het volk van Iran moet, met de steun van ons allemaal buiten Iran, het regime veranderen.

De enige levensvatbare manier van handelen is verzet en revolutie, en ik ben nog nooit zo optimistisch geweest, mijn vrienden, dat het regime in Iran in de kern aan het rotten is en klaar is om te vallen.

In augustus van dit jaar moet Ebrahim Raisi, in plaats van het presidentiële kantoor in Teheran binnen te gaan, voor de rechtbank in Den Haag worden geleid en worden beschuldigd van misdaden tegen de menselijkheid.

.....

Hoe kunnen wereldleiders, inclusief de Amerikaanse leiders, rationeel onderhandelen met het regime dat duizenden Amerikaanse burgers en burgers van onze bondgenoten en burgers van, natuurlijk, Iran zelf heeft vermoord? Hoe kunnen we onderhandelen met een natie die voortdurend heeft bewezen dat ze niet in staat is zijn diplomatieke beloften na te komen, en hoe kunnen we nu onderhandelen met een regime dat een massamoordenaar als zijn volgende president heeft uitgekozen?

Het presidentschap van Raisi maakt een einde aan het spel van Iraanse gematigdheid, aangezien het Iraanse volk in hun protesten heeft uitgeroepen dat het spel voorbij is. Dat is de reden waarom ik geloof dat de realiteit van Iran vandaag de dag de bevolking van Iran maar één optie laat voor een beter leven voor henzelf en hun kinderen, en dat is regimeverandering.

Ieder van ons die buiten Iran woont, moet nu beslissen en plannen wat we zullen doen om het Iraanse verzet te steunen terwijl het in revolutie opkomt. Hier in Amerika zouden we moeten werken om de regering-Biden ervan te overtuigen dat haar eigen beleid en waarden, waarvan de president heeft gezegd dat ze de bevordering van mensenrechten en democratie opnieuw centraal moeten stellen in ons buitenlands beleid, de regering ertoe moeten brengen te stoppen met proberen onderhandelen met de kwaadaardige regering in Teheran en beginnen met het steunen van het volk van Iran dat het wil omverwerpen.

Bidens levenslange staat van dienst van bipartisanship en zijn campagnetoezegging vorig jaar om bipartisanship terug te brengen naar onze regering in Washington, zouden hem ervan moeten overtuigen geen overeenkomst te sluiten met het regime in Teheran dat geen tweepartizanen steun heeft in het Congres.

Robert Joseph, voormalig staatssecretaris voor wapenbeheersing en internationale veiligheid

Tegenwoordig is de wanhoop van de mullahs voelbaar. We kunnen het zien aan de oproepen in heel Iran om een einde te maken aan het intolerante en corrupte regime.

Het volk van Iran komt in opstand. Ze hebben er gewoon genoeg van. Ze hebben gezien dat hun geliefde land een gevangenis is geworden voor degenen aan de binnenkant en een paria voor degenen aan de buitenkant.

De selectie van Raisi als president is een weerspiegeling van het morele bankroet van de mullahs. Raisi is een gedocumenteerde massamoordenaar.

Voor mijn land en voor anderen zou de eerste regel moeten zijn om geen kwaad te doen. Neem geen maatregelen die de levensduur verlengen van het regime dat de geschiedenis in zal gaan als een regime van puur kwaad.

We moeten opkomen voor mensenrechten en menselijke waardigheid. We moeten trouw zijn aan onze woorden. We mogen de fouten van 2015 niet herhalen, toen het regime miljarden en miljarden dollars kreeg die vervolgens werden gebruikt om terroristische volmachten te steunen om staatsterrorisme te plegen, honderdduizenden doden in Syrië en in de regio en om het arsenaal van raketten en andere wapens.

Geen middelen meer voor het regime. Het beest niet meer voeren.

Het is een veelvoorkomend maar onjuist argument dat het voorkomen dat het regime een kernwapen verwerft door zich weer bij het JCPOA aan te sluiten, de eerste prioriteit moet zijn. In feite zouden de middelen die naar het regime zouden vloeien het regime verlengen. Het zou de onderdrukking van het Iraanse volk verlengen en het zou ook de nucleaire dreiging zelf verlengen.

Het regime heeft bedrogen bij elke overeenkomst die het heeft gesloten, het NPV, de vrijwaringsovereenkomst, het aanvullende protocol en het JCPOA, zelfs vóór de terugtrekking van de VS. Wie kan geloven dat het regime nu geen geheim programma heeft, iets wat het al 40 jaar volhoudt? Wie tekent er nog een overeenkomst met een partij die bedrog in het DNA heeft?

Senator Lieberman heeft gelijk. Er is maar één oplossing en dat is een verandering van regime. Natuurlijk moeten we voorkomen dat ze kernwapens nodig hebben, en dat kunnen we het beste doen door echte druk uit te oefenen en de mensen te laten zegevieren over de dictatuur.

Michael Mukasey, procureur-generaal van de VS (2007-2009)

De zogenaamde verkiezing, zoals we hoorden, was in feite een holle oefening, een schijnvertoning om ervoor te zorgen dat Raisi werd gekozen. Raisi was een prominent lid van de doodscmissies die in 1988 het bloedbad van 30.000 politieke gevangenen in Iran organiseerden. Dit is niet iemand met wie een fatsoenlijk persoon of regering zou moeten onderhandelen. Dit is iemand die we moeten aandringen voor een internationaal tribunaal.

Als er nog meer bewijs nodig was om dit regime te karakteriseren, is dat gemakkelijk te vinden in het verslag van het proces tegen Asadullah Assadi dat dit jaar voor een Belgische rechtbank werd afgesloten. Assadi was een Iraanse diplomaat die werd veroordeeld voor het gebruik van zijn diplomatieke dekmantel om een bom van Iran naar Europa te vliegen. Het zou tot ontploffing worden gebracht tijdens een betoging van Free Iran. Dit was staatsterrorisme, niet alleen door de staat gesponsord terrorisme, maar een directe daad van het regime om een terroristische aanslag buiten Iran te plegen.

Dit is geen regime dat zich zal gedragen als een normale regering, een regime dat zich houdt aan internationaal erkende normen. De enige manier om een einde te maken aan het gedrag van dit regime is om dit regime te beëindigen.

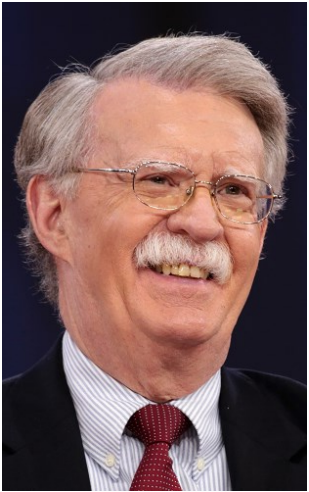

Louis Freeh, directeur van de FBI (1993-2001)

De resultaten van COVID in Iran benadrukken vooral de ineffectiviteit van het regime, maar misschien nog belangrijker de minachting die dit regime niet alleen heeft voor mensenrechten, maar ook voor gezondheidsrechten.

Raisi is een gedocumenteerde verdachte van oorlogsmisdaden maar ook van misdaden tegen de menselijkheid tegen het Iraanse volk. De internationale gemeenschap, in het bijzonder haar juridische gemeenschap en de verantwoordelijke staatshoofden over de hele wereld, moeten krachtig aandringen op verantwoording en het berechten van mensen die afschuwelijke misdaden hebben begaan.

We zullen dit perspectief in gedachten houden, dat een langetermijnvisie is, maar een kritieke verantwoordingskwestie die moet worden aangepakt, en we zullen de middelen en de wil hebben om het te doen en het zal de laatste daad van gerechtigheid zijn tegen het regime dat enige notie van rechtvaardigheid.

John Bolton, Amerikaanse nationale veiligheidsadviseur (2018 -2019)

Het was vanaf het begin duidelijk dat Raisi de favoriete kandidaat van de opperste leider was, en ze zouden alle nodige stappen ondernemen om ervoor te zorgen dat hij tot winnaar werd uitgeroepen.

Ik denk dat als je die zeer lage opkomst koppelt aan het stijgende niveau van protest in 2019 en 2020, opnieuw overal in Iran, het laat zien hoe kwetsbaar de steun van het regime is en hoe eindig.

De aanstelling van Raisi bewijst een aantal zeer belangrijke punten, vooral dat er geen gematigdheid is in de opvattingen van het regime of in hun doelstellingen over de hele wereld.

Ik denk dat u een voortzetting zult zien en ik vrees zelfs een toename van de interne repressie sinds het volk van Iran, en een voortzetting en zelfs toename van de internationale strijdlust, in Irak, Syrië, Libanon en Jemen.

De echte doelstellingen van het regime in Teheran zijn niet vrede en veiligheid in de regio. Het is hegemonie.

We hebben de afgelopen jaren in Europa en elders steeds meer bewijs gezien dat het inderdaad de regering van Iran zelf, hun diplomaten en hun functionarissen zijn die terroristische activiteiten leiden en helpen.

Ik denk dat de selectie van Raisi ook bewijst dat het doen van concessies aan het regime hun gedrag niet zal veranderen. Ze beschouwen concessies van het Westen als een teken van zwakte, en historisch gezien is het niet de kracht die provocerend is wanneer deze wordt bekeken door autoritaire regimes; zwakte is provocerend. Dus hoe meer zwakte we tonen, hoe groter de kans dat de ayatollah problemen zal veroorzaken.

....

We kunnen nu zeggen dat de Verenigde Staten niet opnieuw de JCPOA moeten betreden. Zij moet zich blijven inspannen om de drogredeenen van die overeenkomst en de gevaren die deze met zich meebrengt aan het licht te brengen.

De Verenigde Staten mogen hun economische sancties niet opheffen. Ze moeten op hun plaats blijven en we moeten de bevolking van Iran helpen, die legitieme tegenstanders zijn van het regime die niets liever willen dan vrijheid en de mogelijkheid om hun eigen regering te kiezen.

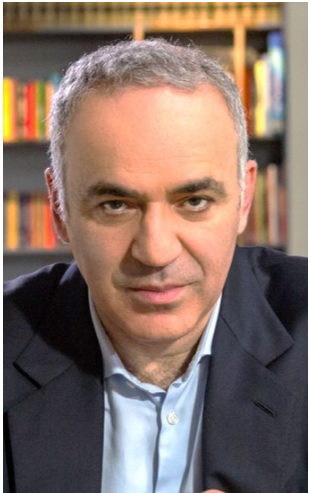

Marc Ginsberg, Amerikaanse ambassadeur in Marokko (1994-1998)

Om een goede strategie voor Iran te bedenken, moeten de Verenigde Staten rekening houden met verschillende mythen die hun aanhangers blijven verspreiden. Een van de eerste mythes is natuurlijk dat dit regime zogenaamd gematigd is. Het verhaal van zijn binnenlands en buitenlands beleid omvat onder meer repressie in eigen land en door de staat gesponsord terrorisme in het buitenland.

Een tweede mythe die wordt gepropageerd is dat als we op de een of andere manier teruggaan naar de nucleaire overeenkomst met Iran waarover in 2015 werd onderhandeld, alles goed zal komen en dat Iran zal matigen en zijn gedrag in het Midden-Oosten zal veranderen. Voordat de vorige regering zich terugtrok, overtrad Iran in het geheim de nucleaire deal met Iran, achter de rug van de ondertekenaars en het Internationaal Agentschap voor Atoomenergie. Alle ondertekenaars van steun moeten zich objectief afvragen: kunnen ze doen alsof ze Iran toestaan te beweren dat het zich houdt aan een overeenkomst die het vanaf de eerste dag heeft geschonden? Het bedrog dat nog steeds door Iran wordt gepropageerd dat Iran alles en nog wat zal doen om een ontwikkelingsprogramma voor kernwapens te vermijden, is een schijnvertoning, terwijl het onverbiddelijk doorgaat met zijn mars om een kernwapen te ontwikkelen.

De derde mythe is dat dit regime te machtig is om op zichzelf te imploderen. Hoewel het waar is dat het elke terreurdaad zal gebruiken om zijn tegenstanders uit te roeien, maar het bewijs is echt duidelijk dat de meerderheid van de Iraniërs wil dat deze dictatuur afbrokkelt, en ze hebben hun leven in de straten van Teheran en in de hele steden van Iran geplaagd om bewijzen dat ze niet alleen bereid zijn hun leven op het spel te zetten, maar dat ze ook weigeren het bevel van de ayatollahs te aanvaarden dat ze stemmen bij deze laatste verkiezing, die een schijnverkiezing is.

Garry Kasparov, wereldkampioen schaken, pro-democratische politieke activist

Het volk van Iran leeft vandaag onder een tiranniek regime. Ze verdienen het om hun eigen leven te bepalen. De inmenging veroorzaakt door het regime schaadt in de eerste plaats de bevolking van het land.

De nieuwe president Ebrahim Raisi werd gekozen om een rol te spelen. De boodschap is dat het regime niet zal aarzelen om nog meer wreedheden te begaan.

Hoe kan de vrije wereld, de wereld van democratieën die zogenaamd het menselijk leven waarderen, onderhandelen met een regime van moordenaars? Hoe kunnen de leiders van landen als de Verenigde Staten, die vaak praten over het belang van mensenrechten, tegenover Raisi zitten, wiens rol in het bloedbad van 1988 algemeen bekend is?

Dat mogen ze natuurlijk niet, niet aan dezelfde tafel, niet in dezelfde ruimte. Dictaturen veranderen niet door diplomatie en onderhandelingen. Ze liberaliseren niet van betrokkenheid of deals of vriendelijkheid. Ze begrijpen alleen macht. Hun macht moet dus worden verminderd.

De Verenigde Staten herhalen een verschrikkelijke fout door te onderhandelen met de Iraanse leiders in Wenen. Deze onderhandelingen zijn tijdverspilling voor iedereen, behalve voor het regime dat profiteert van deze verheven status.

De internationale gemeenschap moet maximale druk uitoefenen op het Iraanse regime om zijn leiders te isoleren en degenen te steunen die strijden voor democratie en mensenrechten in Iran. Iets minder doen is de misdaden uit het ve

John Baird, Canadees minister van Buitenlandse Zaken (2011-2015)

Ik wil het Iraanse volk heel duidelijk zeggen dat het Canadese volk achter u staat in uw grote strijd. Een van de meest trotse momenten in mijn 20-jarige regeringsbestaan was de dag waarop Canada een groot besluit nam. Tien jaar geleden zeiden we dat we niets te maken wilden hebben met het terrorisme ondersteunende, de mensenrechten schendende regime in Teheran.

De westerse leiders moeten begrijpen dat de schone schijn en de mythe van de hervormingen, en dat verzoenende concessies mogelijk zijn in Iran, gewoon een fata morgana is. Het heeft al meer dan 40 jaar gefaald.

Ik sluit mij aan bij uw oproep om verantwoording af te leggen voor de schendingen van de mensenrechten, de massamoorden, de repressie en de steun aan het terrorisme, niet alleen in de regio maar overal ter wereld.

Ik heb een boodschap voor Ebrahim Raisi: u bent geen legitieme leider, en u bent geen legitiem gekozen president. Het Iraanse volk zal u ter verantwoording roepen voor uw daden en de wereld zal u verantwoordelijk houden voor het bloed aan uw handen.

Tony Clement, Canadees minister van Industrie (2008-2011) / minister van Volksgezondheid (2006-2008)

Wij zijn ons allen bewust van de beproevingen die het Iraanse volk te verduren heeft als rechtstreeks gevolg van het moorddadige Iraanse regime. Dit is nu al een decennia durende tragedie.

De recente nationale verkiezingen, of zogenaamde verkiezingen, illustreren geen verzachting van de autoritaire activiteiten van het regime, zowel in eigen land als in de rest van de wereld. Maar dit forum illustreert dat er hoop en gerechtigheid kan zijn.

Het is algemeen bekend dat het regime het terrorisme sponsort. Minder bekend is wellicht de intimidatie en bedreiging van de Iraanse diaspora, waaronder Iraanse Canadezen. Ik heb persoonlijk verhalen gehoord over deze pesterijen, die bedoeld zijn om kritische stemmen de kop in te drukken en ze te vervangen door spreekbuizen voor het regime die het gevestigde verhaal vertellen.

Canada blijft via zijn parlement en diplomaten eisen dat verantwoording wordt afgelegd voor het neerhalen van vlucht PS752 van Ukrainian International Airlines door het Iraanse leger, met zoveel mensen aan boord die banden hadden met Canada. Dit illustreert eens te meer hoe belangrijk het is de Iraanse autoriteiten ter verantwoording te roepen.

Wij mogen de wreedheden uit het verleden nooit vergeten, alleen omdat er nieuwe wreedheden zijn begaan. Uit al deze gruweldaden blijkt dat de Iraanse regering onverminderd doorgaat met haar gedrag.

Waar deelt het Iraanse regime informatie, komt het in het reine met zijn wandaden en streeft het naar gerechtigheid voor de overlevenden? Het korte antwoord is dat dit geen eigenschap is van het Iraanse regime, en dat het dat ook nooit zal worden zolang deze regering aan de macht is.

Judy Sgro, Canadees minister van Burgerschap en Immigratie (2003-2005)

Wat mij het meest opviel in deze schijnverkiezingen was de overweldigende boycot door verschillende lagen van de Iraanse samenleving, die in honderden en duizenden online-berichten lieten weten dat hun stem bedoeld is om dit tirannieke regime omver te werpen.

De veerkracht en inzet van de bewoners van Ashraf 3 voor een vrij en democratisch Iran in deze onvoorstelbaar moeilijke tijden is prijzenswaardig.

[...].

Wayne Easter, Canadees parlements lid, lid van de Gemengde Interparlementaire Raad, minister van Landbouw en Voedselvoorziening (2004–2006)

Het is al lang tijd voor echte gerechtigheid en verantwoordingsplicht in Iran.

Canada roept de Iraanse autoriteiten al lang op om de democratische en mensenrechten, waaronder het recht op vrijheid en meningsuiting, te handhaven en te eerbiedigen.

Canada heeft ook ervaren dat Iran geen verantwoording aflegt voor de slachtoffers van vlucht PS752.

Het Iraanse leiderschap zal ver gaan in zijn machtsmisbruik bij de ontkenning van de mensenrechten en het internationaal recht.

Mimi Kodheli, minister van Defensie van Albanië (2013–2017)

Albanië schaart zich volledig achter de standpunten van de EU, de NAVO, de Raad van Europa en de IAEA met betrekking tot democratie, mensenrechten, internationale veiligheid en nucleaire veiligheid in verband met Iran.

Albanië is er vast van overtuigd en blijft zich inzetten voor de vrijwaring en de bevordering van de democratische beginselen en waarden die het altijd heeft verdedigd ten behoeve van hen die streven naar en strijden voor verdraagzaamheid, democratie en mensenrechten, die voor ons de grondslag van de vrede vormen en de grondslag van onze onvoorwaardelijke steun in de strijd tegen het terrorisme en alle vormen van fundamentalisme.

Overheden uit het gehele Albanese politieke spectrum hebben hun ontsteltenis uitgesproken over de vijandige en kwaadwillige houding en activiteiten van het Iraanse regime jegens en op het grondgebied van Albanië.

Albanië blijft vastberaden aan de zijde van de NAVO, de VS en andere partnerlanden strijden tegen het internationale terrorisme en tegen elke daad die de stabiliteit en de vrede in de wereld in gevaar brengt. In verscheidene gevallen hebben de Albanese autoriteiten gevaarlijke activiteiten van personen die banden hebben met Iraanse terroristische groeperingen opgespoord en verhinderd.

Albanië is in het algemeen altijd een lichtend voorbeeld geweest van verdraagzaamheid en religieuze coëxistentie waar mensen elkaar respecteren als gelijken ongeacht geloof en culturele achtergrond.

Ad Melkert, Speciaal vertegenwoordiger van de secretaris-generaal van de VN in Irak (2009–2011)

Meer dan 30 jaar zijn verstreken sinds de eerste oproep tot gerechtigheid na de massamoorden van 1988 in Iran. In september jongstleden hebben zeven speciale VN-rapporteurs het Iraanse regime aangesproken in een brief die, overeenkomstig de VN-procedures, openbaar werd gemaakt nadat de geadresseerde niet had geantwoord.

Nu meer dan 30 jaar zijn verstreken en de verontwaardiging en het ongeduld van de internationale gemeenschap toenemen, heb ik een open brief aan de Hoge Commissaris voor de mensenrechten van de VN medeondertekend waarin wordt gevraagd om een onderzoekscommissie naar de misdaden die in 1988 in Iran zijn gepleegd.

Het is nog dringender geworden nu het internationaal humanitair recht prevaleert en er consequenties moeten worden getrokken nu het Iraanse presidentschap over slechts enkele weken zal veranderen.

Timo Juhani Soini, minister van Buitenlandse Zaken van Finland (2015-2019) en vice-premier (2015-2017)

Het systeem van Iran geeft de mensen geen kans op een democratische samenleving. Maar het land heeft alle basiselementen voor succes. De mensenrechtenschendingen zijn niet alleen doorgegaan, maar ze zijn toegenomen nadat Raisi in november 2019 werd voorgedragen als hoofd van de rechterlijke macht.

Iraniërs hebben echt het vermogen om te roepen om vrijheid en het wordt elke dag luider, en geen president kan het stoppen of tot zwijgen brengen.

Dictators klampen zich aan elkaar vast. Ze vrezen alle soorten revoluties. Elke ideologie, religie, geloof of waarde wordt secundair en irrelevant, en het allerbelangrijkste doel is om aan de macht te blijven.

Ze houden Assad aan de macht in Syrië, ze hebben wederzijdse belangen en dezelfde soort mentaliteit en om officiële directe betrokkenheid bij de crisis te vermijden steunen ze vazallengroepen in verschillende delen van het Midden-Oosten.

Wat het Westen betreft, moeten de Verenigde Staten en Europa een gemeenschappelijk, eensgezind beleid voeren. Je moet een gerechtvaardigd langetermijnbeleid hebben om systematisch te volgen. 600 miljoen Europeanen hebben behoefte aan een kalme en harmonieuze stem. De mensenrechten moeten worden beschermd en bevorderd, zowel in eigen land als daarbuiten.

Het Iraanse volk heeft vrienden en medestanders nodig, maar het belangrijkste ingrediënt voor duurzame verandering kan alleen van de Iraniërs zelf komen.

Audronius Ažubalis, minister van Buitenlandse Zaken van Litouwen (2010-2012)

Vandaag horen we spreken over de mogelijkheid dat de sancties van de Verenigde Staten worden opgeheven als onderdeel van een herleving van het nucleaire akkoord, en het wordt van harte gesteund door sommige EU-lidstaten, zoals Frankrijk en Duitsland.

Stelt u zich eens voor hoe verleidelijk het voor het regime van de moellahs zou zijn om de olie-inkomsten te gebruiken om hun economische en militaire doelstellingen te financieren en hun intern repressieapparaat te versterken.

Maar zelfs in deze moeilijke situatie in eigen land moet het duidelijk zijn dat Raisi niet bereid is tot een compromis over nucleaire besprekingen, en in zijn eerste interview met de media heeft hij dit duidelijk gemaakt.

Zelfs al zou hij een compromis aanvaarden over kwesties als het nucleaire programma, ballistische raketten en destabiliserende activiteiten in de regio, dan nog blijft de vraag: moet Europa zijn democratische mensenrechtenbeginselen de rug toekeren en een dialoog voeren met een man die een misdadiger tegen de menselijkheid is?

Iran is na China het land met het hoogste aantal executies. Zij executeren atleten, journalisten en zelfs minderjarigen in groten getale.

Ik wil alleen maar mijn oprechte steun betuigen aan de Sloveense premier Janez Janša, later gesteund door senator Lieberman. We moeten erop aandringen dat president Raisi door het Internationaal Gerechtshof wordt onderzocht op misdaden tegen de menselijkheid, waaronder moord, gedwongen verdwijning en foltering. We zien dat Iran een democratisch alternatief heeft, de Nationale Raad van Verzet van Iran. Laten wij achter hen en het volk van Iran staan.

Eduard Kukan, minister van Buitenlandse Zaken van Slowakije (1998-2006) , lid van het Europees Parlement (2009-2019)

Uit eigen ervaring weet ik dat er veel Europese politici zijn die mevrouw Rajavi en de beweging die zij leidt steunen.

Wij kunnen onze ogen niet sluiten voor de schendingen die dit regime in Iran begaat, de onderdrukking van vrouwen en het verpletteren van de oppositie.

Het volk van Iran heeft er genoeg van. Zij verdienen veel beter dan zij de afgelopen 40 jaar hebben gehad.

Alexandr Vondra, minister van Defensie van de Tsjechische Republiek (2010-2012), vice-premier (2007-2009), minister van Buitenlandse Zaken (2006-2007), lid van het Europees Parlement

Iran is een theocratische dictatuur en een grote bedreiging voor de vrede in de regio, alsook voor de gehele wereld. Het huidige Iraanse regime heeft zijn wortels in zijn middeleeuwse aard. Het vindt het nodig zijn fundamentalistische ideologie te exporteren om te overleven en onder de vlag van religie.

Nu Khamenei uiterst zwak is en angstig voor een samenleving die als een kruitvat is, heeft hij geen andere keuze dan Ebrahim Raisi naar voren te schuiven. In het Westen moeten we eindelijk ons beleid veranderen. De EU heeft te veel tijd besteed aan het sussen van Iran en zijn regime.

We zien duidelijk dat dit beleid geen enkel positief resultaat heeft opgeleverd. Het JCPOA-akkoord dient het regime enkel om een verborgen route te vinden om zijn bom te bouwen.

We moeten ons geen illusies maken over de ware aard van het regime en dit regime mag niet onze partner zijn. Het is een vijand en ik zou in het Europees Parlement mijn best doen om dit punt te benadrukken. We moeten onze steun aanbieden aan het democratische alternatief van Iran.

Ryszard Kalisz, minister van Binnenlandse Zaken van Polen (2004–2005)

In de afgelopen decennia heeft de religieuze dictatuur Iran verwoest en oorlog en terrorisme in het Midden-Oosten gebracht. Het is tijd dat de internationale gemeenschap solidair is met het Iraanse volk, dat vrijheid en democratie eist om zijn land opnieuw op te bouwen en in welvaart te leven.

De internationale gemeenschap en in het bijzonder de Europese Unie kunnen niet zwijgen bij een dergelijke schandelijke behandeling van mensenrechtenverdedigers in Iran.

Ik zou de aandacht willen vestigen op de zeer slechte economische situatie in Iran in verband met het optreden van de Iraanse autoriteiten. De economische situatie in Iran is dramatisch, en we weten allemaal hoe negatieve acties van de autoriteiten de samenleving beïnvloeden. Iran moet een democratie zijn.

Lord Henry Bellingham, onderminister van Buitenlandse Zaken en Gemenebestzaken (2010-2012)

Al meer dan 42 jaar komt u op voor uw overtuigingen, uw principes, voor de mensen, omdat u gelooft dat mensen stemrecht hebben en hun zegje mogen doen.

Ik wil u en uw aanhangers, uw vrienden, zeggen dat u een zeer groot aantal mensen hebt in ons Parlement in het Verenigd Koninkrijk, in verschillende parlementen in Europa, in Amerika, en in de hele vrije wereld, die absoluut achter u staan. Wij willen dat u slaagt. We willen dat uw beweging slaagt. Wij willen democratie voor Iran.

Gilbert Mitterrand, voorzitter van de Franse mensenrechtenorganisatie Stichting France

Libertés

De verkiezing van Raisi onthult de ware tragische aard van het Iraanse regime. Het is een ware belediging voor de nagedachtenis van de slachtoffers van het bloedbad van 1988 en een belediging voor hun families.

Deze verkiezing is ook een bekentenis van het regime dat alleen door terreur in het zadel zit. Het is ook een uitdaging aan de internationale diplomatie en Frankrijk in het bijzonder. Het is een uitdaging waarmee het Iraanse regime laat zien dat het altijd tegen de mensenrechten zal zijn.

Wij moeten ons verzoek of onze eisen duidelijk formuleren. Het alternatief is noodzakelijk en altijd mogelijk. Het is mogelijk omdat democratie voortkomt uit het volk, niet uit het regime. Het presidentschap van Raisi is het bewijs dat dit regime niet democratisch zal zijn.

Stilzwijgen op dit moment, met Raisi als president van het regime, is onaanvaardbaar. Het is tijd dat de internationale gemeenschap zich dat realiseert en verandering eist in Iran. Hoe kunnen internationale instellingen blijven zwijgen? Ik ben er trots op dat ik mij mag uitspreken voor de vrijheid van Iran.

Tritan Shehu, Albanees parlements lid, minister van Buitenlandse Zaken (1996-1997)

\Vrijheid en democratie zijn een fundamenteel en universeel recht, en het volk van Iran verdient het. Zij lijden onder het misbruik van religie, corruptie bij de overheid, en nog veel meer. Ik begrijp volledig waarom zij democratie willen.

Het is noodzakelijk om fundamentalisme te vermijden, dat een voedingsbodem vormt voor terrorisme. Wij willen vreedzaam samenleven tussen naties. Dit kan worden gewaarborgd door de invoering van de democratie.

Corinne Lepage, Frans minister van Milieu (1995-1997)

Ik wil uw streven steunen om uw volk te zegenen met de macht om te kiezen, de vrijheid om leiders te kiezen, het lot, werk, godsdienst, partners, enz. Ik zie dat in Iran activisten en vrijheidsstrijders worden vervolgd.

Het presidentschap van Raisi maakt de situatie alleen maar erger. We moeten ons zorgen maken over deze situatie en de misdaden die door deze persoon worden begaan. Ik zou het Iraanse volk willen zeggen dat ik aan uw kant sta en zou willen dat de westerse landen meer moed tonen wanneer zij over Iran spreken.

Wij willen waarden delen die moeten worden verdedigd. Autoritaire regimes die rechten ontkennen, kunnen niet worden gesteund.

Lucinda Creighton, Iers onderminister van Europese Zaken (2011-2013)

De Islamitische Republiek Iran vormt een ernstige bedreiging voor het Midden-Oosten en de internationale gemeenschap in het algemeen door haar nucleaire programma en haar financiële en logistieke steun aan diverse terroristische groeperingen.

Voor mij zijn het ondemocratische proces en de verkiezingsuitslag een duidelijk teken dat de heersende elite in Iran in de eerste plaats geïnteresseerd is in het bestendigen van haar eigen macht, wat ten koste gaat van de Iraanse bevolking.

De economie is verzwakt en steeds meer mensen in Iran uiten hun onvrede met het theocratische regime dat er heerst.

De opkomst van de Iraanse bevolking bij de meest recente verkiezingen, die minder dan 50% bedroeg, een historisch dieptepunt, toont aan dat de bevolking het vertrouwen aan het verliezen is. Het resultaat toont een diepe vervreemding tussen de leiding en grote delen van de bevolking.

Vrije en eerlijke verkiezingen hebben sinds de stichting van de Islamitische Republiek natuurlijk nooit bestaan, maar bij de recente verkiezingen werd het systeem op grove wijze misbruikt, aangezien Raisi als de volgende president werd aangewezen.

Hij is gewoon een oude figuur van het regime en meer dan dat hij is nauw betrokken geweest bij de brutale praktijken van het regime door de jaren heen. Hij speelde een belangrijke rol bij de officieel ontkende massa-executies van de tegenstanders van het regime.

De keuze van Raisi is een verdere hinderpaal voor de normalisering van de betrekkingen met Iran. Zijn verkiezing zal de binnenlandse en regionale problemen waarbij Iran op de een of andere manier in het gehele Midden-Oosten betrokken is, nog verergeren.

Rama Yade, Frans staatssecretaris voor de Mensenrechten (2007-2009)

Het beleid ten aanzien van Iran lijkt tot stilstand te zijn gekomen. Wij kennen de schendingen die het regime heeft begaan.

We hebben meer vrijheid en vrijmoedigheid nodig. De Iraniërs zijn dit regime beu, en zij willen verandering. Ik geloof niet dat de internationale gemeenschap zo blind en naïef is. We kennen allemaal de realiteit van Iran. We kennen ook uw programma en wat u wilt voor de toekomst van Iran. U bent een model voor de toekomst van Iran, voor democratie.

De internationale gemeenschap wil de realiteit niet zien en heeft besloten mee te gaan met het regime. Dit akkoord zal nergens toe leiden, en daar zijn we ons van bewust.

Amb. Lincoln Bloomfield, adjunct-staatssecretaris voor politiek-militaire zaken van de V.S. (2001-2005)

Nu Ebrahim Raisi in 2021 de volgende president van Iran zal worden, zal niemand betwisten dat het Iraanse volk het slachtoffer is van een nieuwe wrede en corrupte dictatuur, die ditmaal cynisch de opperste leider promoot als de belichaming van het religieuze en politieke gezag. De achtergrond van Raisi kan onmogelijk worden witgewassen.

De situatie waarin mijn land en andere landen zich nu bevinden, is vergelijkbaar met die in 1953. Steunt u een corrupte dictatuur, of respecteert u de eis van het Iraanse volk om een legitiem zelfbestuur te krijgen?

Dit jaar werd een Iraanse diplomaat in Europa door een Belgische rechtbank veroordeeld tot 20 jaar omdat hij had geprobeerd een bomaanslag te plegen op de "Free Iran"-bijeenkomst in 2018 in Frankrijk.

Het is tijd dat de wereld de basisfeiten over wie wel en wie geen terrorist is, op een rijtje zet. 40 jaar misleiding, propaganda en desinformatie van het regime vallen stilaan weg naarmate de muren zich sluiten rond het regime in Teheran, dat in staat van beleg verkeert.

Mijn regering heeft jarenlang geprobeerd Iran ertoe te bewegen zijn gedrag te hervormen en de betrekkingen te verbeteren. In elk van deze crisisgebieden [in het Midden-Oosten] zijn Iran en zijn vazalmilities het obstakel voor vooruitgang.

En nu komt Ebrahim Raisi, een man die persoonlijk betrokken was bij een van de ergste misdaden tegen de mensheid sinds de Tweede Wereldoorlog. De afslachting van naar schatting 30.000 politieke gevangenen in 1988. Zijn verheffing via een geënceneerde electorale schertsvertoning verplicht ons allen, onze regeringen en onze nieuwsmedia, de waarheid onder ogen te zien en de waarheid te spreken. Onder dit regime zal er nooit vrede, warmere betrekkingen of stevige handel met Iran zijn.

In vele opzichten is dit een nieuw Mosaddeq moment. Zijn doel van een democratisch Iran dat profiteert van de rijkdom van het land is nooit gestorven. Het leeft voort binnen de muren van Ashraf 3. Laat ons samen staan, nee zeggen tegen tirannie en corruptie, en ja zeggen tegen een vrij Iran.

Theresa Payton, hoofd informatie van het Witte Huis (2006-2008)

Het regime heeft een groot aantal mensen ingezet om pagina's op de meeste plaatsen op het internet te beïnvloeden. De regering maakt meesterlijk gebruik van platforms zoals Wikipedia, nepaccounts op sociale media, en voert geraffineerde webgebaseerde manipulatiecampagnes uit om de bevolking van Iran te onderdrukken.

Het draaiboek van de Iraanse regering is niet alleen een gevaar voor het Iraanse volk, maar voor alle democratieën in de wereld.

Dit is onze oproep tot actie. De wereld moet samenkomen en zich wijden aan een moedige, nieuwe aanpak voor vrijheid, voor het volk van Iran.

Stap één: we hebben voor alle landen een alomvattende strategie nodig om regeringen en de particuliere sector te laten samenwerken om de burgers van Iran in staat te stellen een vrije en democratische republiek Iran tot stand te brengen.

Stap twee: we moeten ervoor zorgen dat de Iraanse bevolking bedreigingen die van invloed zouden kunnen zijn op hun protesten tegen het regime en hun roep om democratie in real time kan delen.

Stap drie: we moeten doorgaan met het verstrekken van financiële steun, deskundig advies, traditionele media en beïnvloedingscampagnes in de sociale media ter ondersteuning van vrijheid, eerlijkheid en transparantie voor het volk van Iran.

Klajda Gjoshaj, Albanees minister van Europese Integratie (2013-2017)

Ik ben er zeer trots op dat Albanië een schuilplaats is geworden voor de Iraanse oppositie en voor de mensen die hebben geleden en zich hebben verzet tegen het regime dat de staat Iran heeft veroverd. Zij zijn een groot alternatief. Wij steunen hen hier in Albanië. Wat er in Iran gebeurt is absoluut onaanvaardbaar en voor de internationale gemeenschap zou dit een reden moeten zijn om voorzichtiger te zijn en onze aandacht te richten op het volk van Iran.

Senator Michal Kaminski, vice-voorzitter van de Poolse Senaat

Het is van groot belang op te merken dat het Iraanse regime de laatste tijd steeds agressiever wordt. Maar het is ook belangrijk op te merken dat deze agressiviteit niet uit kracht voortkomt. Deze agressiviteit is eerder een teken van zwakte van het regime omdat de mensen in Iran echt teleurgesteld zijn in het beleid van het Iraanse regime. Deze regering is niet in staat om de meest elementaire behoeften van haar eigen volk te behartigen.

Ik denk dat het van groot belang is dat de internationale gemeenschap haar bereidheid uitspreekt om deze wrede misdaad, die in 1988 door Iraanse regeringsfunctionarissen is begaan, volledig te onderzoeken. Het is belangrijk omdat we geen vooruitgang kunnen boeken zonder de mensen te vervolgen die voor dergelijke misdaden verantwoordelijk zijn.

Frances Townsend, adviseur binnenlandse veiligheid van de president van de VS (2004-2007)

Het huidige regime heeft geen belangstelling voor zinvolle hervormingen die noodzakelijk zouden zijn om hen uit de macht te verwijderen. Terwijl de wereld zich met Iran bezighoudt met zijn kernwapenprogramma, mogen de vele andere kwaadaardige activiteiten van het regime niet worden genegeerd.

Zelfs de ondertekening van het JCPOA lijkt geen effect te hebben gehad op de terroristische activiteiten van het regime.

Er worden voortdurend pogingen ondernomen om de Islamitische Republiek Iran verantwoordelijk te houden voor deze terreurdaden.

Iran lobbyt nog steeds om de sancties terug te draaien en dat zou wel eens dichterbij kunnen zijn dan we denken. Vrijdag nog schrapte het Amerikaanse ministerie van Financiën drie Iraanse onderdanen van de lijst van personen die aan bepaalde Amerikaanse sancties zijn

onderworpen.

De economische gevolgen van sancties blijven een motiverende factor die het regime terug naar de onderhandelingstafel drijft en het is nu niet het moment om terug te komen op wat een enorm effectief sanctieprogramma is geweest.

De schijnverkiezing van Ebrahim Raisi herinnert de regeringen in Europa en de Verenigde Staten eraan dat concessies doen aan deze machine, onder welk voorwendsel dan ook, contraproductief zou zijn.

Er is een levensvatbaar alternatief voor de huidige situatie, dat mogen we niet vergeten.

Generaal James Conway, 34e commandant van het U.S. Marine Corps

Ook na de dood van Soleimani is Iran een rol blijven spelen als de paria van het Midden-Oosten.

Een andere hardliner werd verkozen tot president van Iran, met nog meer bloed aan zijn handen dan zijn voorganger. Zijn onfortuinlijke verkiezing zou een krachtige boodschap moeten zijn voor iedereen die hoopte dat er een meer gematigde regering aan de macht zou komen.

Je hebt het leiderschap om je naar succes te leiden. Leiderschap gaat over inspirerende doelen volgen over het nemen van juiste en tijdige beslissingen.

Generaal Jack Keane, vice stafchef van het Amerikaanse leger (1999-2003)

Ik sluit mij aan bij mijn Amerikaanse collega's die hun volledige steun geven aan jullie verzetsbeweging, jullie strijd voor een vrij Iran [...].

Bij de zoveelste schijnverkiezingen in Iran selecteert de opperste leider de kandidaten die aan de verkiezingen mogen deelnemen en maakt hij ook een voorselectie van de winnaar. Nu is Ebrahim Raisi gekozen, een massamoordenaar die internationaal veroordeeld is voor het doden en opsluiten van zijn eigen volk. Iran heeft de valse schijn opgehouden een president te benoemen die bereid is samen te werken met de internationale gemeenschap en het leven van het Iraanse volk in eigen land te verbeteren.

We gaan een zeer gevaarlijke en hachelijke tijd tegemoet nu de regering-Biden een beleid van verzoenende concessies voert en volledig van plan is om de oorspronkelijke nucleaire overeenkomst van 2015 te verlengen.

[...].

De Verenigde Staten moeten voor eens en voor altijd afzien van het idee dat ze Iran kunnen sussen en dat Iran te vertrouwen is.

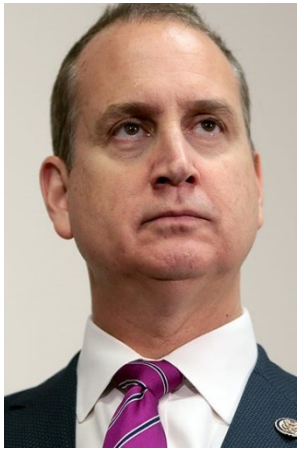

Generaal Chuck Wald, plaatsvervangend bevelhebber van het Amerikaanse opperbevel in Europa (2002-2006)

Met het aantreden van Ebrahim Raisi als president is een einde gekomen aan de mythe van gematigdheid binnen dit regime.

Het antwoord aan dit regime is niet meer concessies, maar een vastberaden houding en een duidelijke boodschap aan Teheran dat de internationale gemeenschap ditmaal meer omvattende sancties zal opleggen.

Het regime verstaat alleen de taal van de kracht en niets anders.

Mario Díaz-Balart, lid van het Amerikaanse congres

Iran zal vrij zijn dankzij uw inspanningen. Iran zal vrij zijn omdat het Iraanse volk vrijheid eist.

Mary Landrieu, voormalig Amerikaans Senator

Het is mij een genoegen mij vandaag bij u allen te voegen en mijn stem te laten horen bij uw grote en nobele werk om Iran te bevrijden van het onderdrukkende leiderschap. Uw werk om Iran sterker, levendiger en hoopvoller te maken zal niet alleen uw land helpen, maar ook vrijheidslievende mensen over de hele wereld.

Nathan Sales, speciaal gezant binnen het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken voor de wereldwijde coalitie om ISIS te verslaan (2017-2021) / onderminister van Buitenlandse Zaken voor Civiele Veiligheid, Democratie en Mensenrechten (2017-2020)

Al meer dan 40 jaar komt u op voor democratie en vrijheid, in het vertrouwen dat er een betere dag komt. Uw voorbeeld is een bron van inspiratie voor alle vrijheidslievende volkeren in de wereld.

Uiteindelijk is de Islamitische Republiek een theocratisch regime dat ernaar streeft zijn ideologie te consolideren en te exporteren, en terrorisme is een van de belangrijkste instrumenten om dat te doen.

Het is belangrijk om altijd in gedachten te houden dat het eerste slachtoffer van het terrorisme van het Iraanse regime het Iraanse volk zelf is. Decennialang heeft de IRGC de Iraanse economie geplunderd en zich op corrupte wijze verrijkt ten koste van het volk.

Elk beleid ten aanzien van de Islamitische Republiek Iran moet beginnen met een eenvoudig principe: eerst geen kwaad doen. Dat betekent op zijn minst: geef het regime geen middelen die het zal gebruiken om terrorisme in de hele wereld te steunen. Geef het regime geen middelen die het zal gebruiken om zich verder te verschansen en om degenen die oproepen tot verandering gewelddadig te onderdrukken. We weten dat sancties tegen terrorisme werken. Sancties ontzeggen terroristen het geld dat ze nodig hebben om aanslagen te beramen.

Onthoud dat het doel van sancties is om gedrag te veranderen. Tot Teheran zijn gedrag verandert, moeten die sancties van kracht blijven.

Senator John Boozman

Ik steun de inspanningen van het Iraanse volk om verandering en democratie in hun land te brengen. Ik ben verontrust over de voortdurende schendingen van de mensenrechten in Iran en ik steun het Iraanse volk in zijn streven naar vrede.

Ik blijf mij ook inzetten om Iran ervan te weerhouden een kernwapenprogramma te ontwikkelen. Dat is een nobele zaak en het is van groot belang dat wij de dialoog hierover voortzetten.